

kan komme Fiskeriet i Almindelighed til Hjælp, og dernæst vil man være henvist til at rette sig efter de Anbefalinger, som foresindes, hvilke man ikke altid kan være sikker paa ere saa fuldkommen paalidelige, som det kunde ønskes. Det forekommer mig, at der maatte kunne findes andre Maader til at understøtte en saa vigtig Green af vort Folks Næringsveie. Det blev antydet af det ærede Medlem (N. Hansen), at Actieselskaber, som satte sig den Op-gave paa forskjellige Maader at forbedre Fiske-riet, vare de, Staten helst maatte komme til Hjælp, forsaavidt den vilde gribe ind i disse Forhold, men jeg skal, som sagt, ikke videre opholde mig herved. — Der har været stridt endeel om Forsøgsmarken ved Landbohøjskolen og de Udgifter, som medgaae til den, og det er foreslaaet, at 800 Rd. skulle affortes i den dertil af Regjeringen foreslaaede Sum. Det, der har bevæget mig til ikke at gaae med det ærede Mindretal i dette dets Forslag, er, at det forekommer mig, at denne Skole ikke rigtig vil kunne opfylde sin Bestemmelse som en videnskabelig Landbohøjskole, naar der ikke gives den Leilighed til at anstille Forsøg i meget forskjellige Retninger. Dersom der, som jeg troer, blandt Andet ogsaa gjøres Forsøg med Indførelsen af nye Planter her i vort Land, med at undersøge, hvilke nye Planter der kunne trives her, forekommer det mig, at der ogsaa i saa Henseende kan ventes et Udbytte for Landets Agerbrug i det Hele taget, men iøvrigt er denne Side af Anstalten jo den mindst dyre; der er andre Sider af den, som det forekommer mig ganske anderledes kunde angribes. Efter min Overbeviisning burde denne Skole aldrig have været anlagt, og navnlig ikke for der at give Underviisning i endeel Sag, naar man indenfor Kjøbenhavns Velde kan faae den samme Underviisning meddeelt af ligesaa dygtige Mand, som der er ansat derude. Man har der laabet et lille Universitet ved Siden af det i Wien, og det er det, der er det Beføsteligste derved; men nu er denne Anstalt en Gang anlagt; Repre-sentationen vilde jo have det, og det forekommer mig derfor rigtigst at gjøre den saa nyttig som mulig. Jeg antager imid-tertid, at disse Forsøg ere noget af det

Nyttigste, som gjøres derude, og jeg har der-for ikke troet at burde være med til at stemme dette Beløb ud, idet jeg iøvrigt anerkjender, at jeg er meget langt fra at være saa sag-skyndig, at jeg selv turde danne mig en bestemt Mening derom; derfor har jeg helst villet følge Regjeringen i dette Stykke. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 17 skal jeg bemærke, at det forundrede mig at høre af det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Scavenius), at det skulde være ubetimeligt at komme med dette Forslag. Det har nu i en Række af Aar været paa Dagsordenen her i Thinget, og jeg kunde snarere sige, at det synes ubetimeligt, at man har villet prøve paa at gjøre nye Forsøg, efterat denne Anstalt fra Representationens Side er angrebet saa haardt, som Tilfældet har været. Da man begyndte med disse Forsøg, var der givet denne Anstalt et Grundskud, og derfor forekommer det mig, at det Naafaldende ligger i den hos de forskjellige i denne Sag virkende Parters Opræden; det Besynderlige ligger efter min Mening hos dem, som have villet sætte deres særlige Mening igjennem ligeoverfor Representationen, der har vist saa stor Uvilje imod Fortættelsen af denne Institution. Man maa ogsaa huske paa, at, naar denne Anstalt ophæves, vil der indvindes Betydeligt for Statskassen ved Hjælp af Realisation af de store Gaarde, som ligge hen uden at give Indtægt, altsaa til Tab for Statskassen. Jeg skal iøvrigt ikke opholde mig længere ved denne Sag, dog finder jeg sær-lig Foranledning til at sige, at jeg stadig har holdt med dem, som vilde have Anstalten afveien, men at jeg ifjor af særligt Hensyn til en Minister, som jeg dengang af andre Grunde nødig vilde have skulde forsvinde — navnlig af Hensyn til Jernbanevæsenet i Syl-land — stemte med ham i dette Punkt, hvilket jeg fra mit Standpunkt ansaae for kloge, da han gjorde Spørgsmaalet til et Cabinetsspørgsmaal. Denne Grund er imid-tertid ikke tilstede nu, og jeg skal selvfølgelig nu stemme om Sagen efter min Overbeviis-ning, uden noget Bihensyn. — Der er endnu et Punkt, om hvilket jeg ikke har kunnet forene mig med Fleertallet, og som jeg derfor skal